

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 11 grudnia 2014 r. w sprawie T-203/13 Heli-Flight GmbH & Co. KG/Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA), wniesione w dniu 11 lutego 2015 r. przez Heli-Flight GmbH & Co. KG

(Sprawa C-61/15 P)

(2015/C 155/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Heli-Flight GmbH & Co. KG (przedstawiciel: adwokat T. Kittner)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA)

Żądania wnoszącego odwołanie

1. Wnosząca odwołanie wnosi o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie Heli-Flight GmbH & Co. KG/Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) i stwierdzenie nieważności doręczonej wnoszącej odwołanie decyzji drugiej strony postępowania z dnia 13 stycznia 2012 r. w sprawie oddalenia wniosku wnoszącej odwołanie mającego na celu uzyskanie zatwierdzenia warunków lotu, złożonego w odniesieniu do helikoptera typu Robinson R66 (numer serii 0034);
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie Heli-Flight GmbH & Co. KG/Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) i przyznanie wnoszącej odwołanie od EAS-y odszkodowania za szkodę, jaką wnosząca odwołanie poniosła w następstwie wydania decyzji odmownej.

2. pomocniczo,

- uchylenie wyroku wskazanego w pkt. 1 i stwierdzenie nieważności decyzji wskazanej w pkt 1 w zakresie, w którym utrzymano w mocy decyzję drugiej strony postępowania;
 - uchylenie wyroku wskazanego w pkt. 1 w zakresie, w którym utrzymano w mocy decyzję izby odwoławczej drugiej strony postępowania z dnia 17 grudnia 2012 r., sygn. AP/01/2012, doręczonej wnoszącej odwołanie w dniu 27 grudnia 2012 r.;
 - uchylenie wyroku wskazanego w pkt. 1 i stwierdzenie nieważności decyzji izby odwoławczej drugiej strony postępowania, w zakresie w którym:
 - utrzymano w mocy decyzję izby odwoławczej drugiej strony postępowania,
 - wnosząca odwołanie została obciążona kosztami postępowania,
- oraz uwzględnienie żądań wnoszącej odwołanie wniesionych w pierwszej instancji.

3. ewentualnie, uchylenie wyroku wskazanego w pkt. 1 i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.

4. obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd niezgodnie z prawem zinterpretował skargę wnoszącej odwołanie w ten sposób, że jest skierowana jedynie przeciwko decyzji izby odwoławczej i w związku z tym naruszył art. 50 rozporządzenia (WE) nr 216/2008⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lutego 2008 r.

Ponadto sąd naruszył zasadę badania z urzędu poprzez oparcie się przy wyjaśnieniu stanu faktycznego jedynie na twierdzeniach stron. W szczególności Sąd nie zajmował się pytaniem, czy helikopter marki Robinson R66 mógł być pilotowany bezpiecznie.

Wyrok Sądu należy uchylić również z tego względu, że narusza prawo materialne Unii poprzez błędne zastosowanie do niniejszej sprawy zasad oceny „złożonych kwestii gospodarczych”. Orzecznictwo wydane w tym zakresie (między innymi wyrok z dnia 17 września 2007 r., T-201/04 ⁽¹⁾, Microsoft/Komisja, pkt 87 i nast.) nie ma zastosowania do niniejszej sprawy. W rozpatrywanym przypadku nie chodzi ani o zasady konkurencji, ani o decyzje Komisji. Nie chodzi tu nawet o „złożoną kwestię techniczną”, gdyż ani druga strona postępowania, ani izba odwoławcza nie zajmowały się tego rodzaju kwestiami.

Sąd uznał wreszcie, że odpowiedzialność odszkodowawcza nie zachodzi, gdy nie są spełnione wszystkie przesłanki obowiązku naprawienia szkody określonego w art. 340 TFUE. Błędy Sądu związane ze skargą o stwierdzenie nieważności przekładają się w związku z tym na oddalenie żądania odszkodowawczego. Ponieważ Sąd powinien był stwierdzić nieważność zarówno pierwotnej decyzji, jak również decyzji izby odwoławczej, powinien był on również uwzględnić żądanie odszkodowawcze.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE, Dz.U. L 79, s. 1.

⁽²⁾ ECLI:EU:T:2007:289.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 18 lutego 2015 r. – OJSC Rosneft Oil Company/Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

(Sprawa C-72/15)

(2015/C 155/13)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OJSC Rosneft Oil Company

Druga strona postępowania: Her Majesty's Treasury, Secretary of State for Business, Innovation and Skills, The Financial Conduct Authority

Pytania prejudycjalne

Przedłożone pytania dotyczą decyzji Rady 2014/512/WPZiB ⁽¹⁾, zmienionej decyzją Rady 2014/659/WPZiB ⁽²⁾ oraz decyzją Rady 2014/872/WPZiB ⁽³⁾ (zwanymi dalej łącznie „decyzją”), i rozporządzenia (UE) nr 833/2014 ⁽⁴⁾, zmienionego rozporządzeniem (UE) nr 960/2014 ⁽⁵⁾ oraz rozporządzeniem (UE) nr 1290/2014 ⁽⁶⁾ (zwanymi dalej łącznie „rozporządzeniem UE”). Pytania są następujące:

- 1) Czy przy uwzględnieniu w szczególności art. 19 ust. 1 TUE, art. 24 TUE, art. 40 TUE, art. 47 [Karty podstawowych praw Unii Europejskiej] i art. 275 akapit drugi TFUE Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do wydania orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE w sprawie ważności art. 1 ust. 2 lit. b)–d), art. 1 ust. 3, art. 4, 4a i 7 oraz załącznika III do decyzji?